

Dvadeset godina kasnije

Piše: ANTE DRPIĆ Fotografije: RADIŠA MLADENOVIĆ

Zahvale idu Antunu Vrdoljaku i Slavku Podgorelcu, prvom predsjedniku i prvom glavnom tajniku HOO-a koji su inicirali pokretanje časopisa, a onda i svima ostalima, počevši od glavnih tajnika Andrije Mijačike i Ivice Miočića Stošića, pa sve do sadašnjih čelnika Josipa Čopa i Zlatka Mateše, jer su svi oni u prošlih dvadeset godina bili istinska potpora uredništvu

O bilježavanje dvadesete obljetnice izlaženja časopisa Hrvatskog olimpijskog odbora prava je prigoda za prisjećanje na ljude i događaje koji su prije dvadeset godina omogućili da 16. srpnja 1999. u Boćarskom domu Zrinjevac bude predstavljen prvi broj „Olimpa“.

Osjećam i moralnu obvezu uputiti zahvalnost svim tim divnim ljudima, od kojih su nas neki zauvijek napustili, ali je ipak, hvala Bogu, većina još živa, jer bez njih Olimp sasvim sigurno ne bi imao današnji izgled niti bi dočekao ulazak u treće desetljeće izlaženja.

Svjestan činjenice da ću nekoga sigurno zaboraviti spomenuti, unaprijed se ispričavam i svima onima koji, zbog ograničenog prostora, neće biti spomenuti u ovoj zahvali, a na razne su načine pridonijeli izgledu i kvaliteti ovog magazina.

Naravno da prve zahvale idu Antunu Vrdoljaku i Slavku Podgorelcu, prvom predsjedniku i prvom glavnom tajniku HOO-a koji su inicirali pokretanje časopisa, a onda i svima ostalima počevši od glavnih tajnika Andrije Mijačike i Ivice Miočića Stošića, pa sve do sadašnjih čelnika Josipa Čopa i Zlatka Mateše jer su svi oni u prošlih dvadeset godina bili istinska potpora uredništvu.

Zahvale upućujem i svim članovima prvog uredništva koji su činili Neven Bertičević, Franjo Frntić, Đurđa Fočić-Šourek, Zdravko Hebel, Katica Ileš, Zdenko Jureša, Franjo Njegač, Žarko Susić i Zdenko Uzorinac, zatim članovima drugog uredništva Nadi Senčar, Ivanu Škoriću i Željku Klariću, kao i članovima aktualnog uredništva Daniri Bilić, Saši Ceraju, Gordani Gaćeši, Nenadu Ivanoviću, Radici Jurkin, Vinku Kneževiću, Siniši Krajaču, Juri Ozmeću i Ani Popovčić.

Za grafički izgled i prijelom časopisa od prvog broja do danas sjajno su se brinuli Marina Ćorić, Zlatko Vrabec i Marin Stojić, a u uređivanju Olimpa najviše su mi pomogli moji prijatelji Mario Zorko, Zoran Kovačević i Mihovil Švigir.

Oni su bili, ili još uvijek jesu uz mene, no posebnu zahvalnost dugujem i Tajani Obradović i Radici Jurkin koje su bile moj veliki oslonac od prvog do ovog 71., jubilarnog broja. Velika hvala Radici i Tajani na savjetima, razumijevanju, strpljenju, upornosti i podršci koju su mi davale od prvog broja do danas — bez njihove podrške, priznajem, ne bih izdržao sve te promjene u čelništvima HOO-a, komisijama, uredništvima...

KAKO JE NASTAJAO „OLIMPA“

Danas gotovo svi kao neupitnu činjenicu prihvaćaju da je „Olimp“ nastao na temeljima i tradiciji časopisa „Povijest hrvatskog športa“ koji je 1970. godine, pod naslovom „Povijest sporta“, pokrenuo entuzijast i istraživač športske povijesti Franjo Frntić. I to je istina, baš kao što je i istina da je „Olimp“ omogućio nastavak „života“ spomenute „Povijesti hrvatskog športa“.

Povijesna je činjenica da je časopis „Povijest sporta“, koji je 1992. godine preimenovan u „Povijest hrvatskog športa“, izlazio punih 30 godina i da ga je od prvog do zadnjeg 120. broja vodio neumorni Franjo Frntić. U tom časopisu, koji je izlazio pod okriljem Saveza za fizičku kulturu Hrvatske, najviše su se obrađivale teme iz hrvatske športske povijesti, ali i teme i događaji iz športske povijesti ostalih naroda i narodnosti tadašnje države.

Dolaskom demokratskih promjena časopis je prešao

Mario Zorko, Ante Drpić, Antun Vrdoljak, Slavko Podgorelec, Zdravko Hebel

pod patronat Hrvatskog olimpijskog odbora i od tada se u njemu objavljuju isključivo teme iz hrvatske športske povijesti, ali se sve češće čuju i prijedlozi o nužnosti modernizacije i promjene uređivačke koncepcije časopisa. Za to se najviše zalagao prof. Zdenko Jajčević po čijim je naputcima časopis doživio nekoliko grafičkih i uredničkih inovacija.

Osobno sam prisustvovao sastanku na kojem je prvi predsjednik Odbora za nakladničku djelatnost HOO-a Drago Marović rekao članovima uredništva „Povijesti hrvatskog športa“ kako ne vidi razloge zbog kojih bi HOO nastavio financirati časopis koji samo na margina píše o događajima vezanim uz HOO, na što mu je jedan član uredništva uzvratilo da časopis ima tradiciju koju treba sačuvati i da će, ako HOO ne želi plaćati tiskanje takvog časopisa, to rado napraviti Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta i da je o takvoj mogućnosti već razgovarano s ministrom zaduženim za šport.

Nakon što sam 1995. naslijedio uglednog novinara i urednika „Sportskih novosti“ Dragu Marovića na mjestu člana Vijeća HOO-a i predsjednika Odbora za nakladničku djelatnost, intenzivirali su se razgovori o mogućnostima pokretanja novog časopisa, a mene je najviše okupirala misao kako s novim časopisom nastaviti tradiciju izlaženja „Povijesti hrvatskog športa“.

Zdenko Jajčević me uvjeravao da „Povijest“ može biti sastavni dio novog časopisa i da je za nju sasvim dovoljno 12 stranica. Na sjednicama Komisije iskristalizirala se teza o nužnosti pokretanja novog časopisa u kojem bi se pisalo ne samo o nastupima i rezultatima naših športaša na velikim multišportskim natjecanjima nego i o odnosu športa i društva u područjima filozofije, umjetnosti, etike, religije, medija...

Predloženo je i nekoliko imena za naziv novog časopi-

sa za koji je odlučeno da mora biti tiskan u koloru i na formatu A4.

Prvi glavni tajnik HOO-a Slavko Podgorelec zadužio me da objedinim sve te prijedloge i da na Odboru odlučimo hoće li „Povijest“ biti sastavni dio novog časopisa ili ne. Bilo bi mi puno lakše da je Zdenko Jajčević pristao biti urednikom „Povijesti“, ali on je takvu mogućnost u startu odbio, rekavši da bi „samo pisao za prilog ako to urednici od njega zatraže“.

ONO ŠTO NIJE ZAPISANO BIT ĆE ZABORAVLJENO KAO DA SE NIKADA NIJE NITI DOGODILO

Sa stavom prof. Jajčevića upoznao sam na sastanku u Haulikovoj 6 Franju Frntića, Franju Njegača i Zdenka Uzorinca i doslovce im kazao: „Ja ne želim biti grobar časopisa ‘Povijest hrvatskog športa’, ali nemam ni snage ni znanja za uređivanje priloga i zato predlažem da vas trojica uđete u uredništvo novog časopisa i da uređujete prilog Povijest hrvatskog športa“. Frntić je odgovorio da on zbog bolesti to ne može prihvatiti, ali je predložio da taj posao radi njegov imenjaka Njegač, a da će on samo napisati uvodnik za prvi broj u novom časopisu.

I tada, a pogotovo nakon što sam pročitao njegov uvodnik, bilo mi je jasno da se Franjo Frntić upravo tim uvodnikom emotivno oprostio od svog čeda o kojem se brinuo 30 godina, nakon kojih je ponosno mogao napisati: „Zacrtni plan uspješno je ostvaren. U 120 brojeva časopisa objavljeno je 2677 naslova na 12 101 stranici“, da bi na kraju zahvalio svim suradnicima i pozvao ih na nastavak suradnje u novom časopisu riječima: „Iskreno zahvaljujem svim dosadašnjim suradnicima, urednicima i društvenim djelatnicima koji su na bilo koji način

Konferencija za novinare povodom predavljanja prvog broja "Olimpa"

Danas gotovo svi kao neupitnu činjenicu prihvaćaju da je „Olimp“ nastao na temeljima i tradiciji časopisa „Povijest hrvatskog športa“ koji je 1970. godine, pod naslovom „Povijest sporta“, pokrenuo entuzijast i istraživač športske povijesti Franjo Frntić. I to je istina, baš kao što je i istina da je „Olimp“ omogućio nastavak „života“ spomenute „Povijesti hrvatskog športa“

pomogli uredno i redovito izlaženje dosadašnje 'Povijesti hrvatskog športa'. Zamolimo ih da nastave surađivati, a pozivamo sve športske djelatnike i povjesničare da nastave, poboljšaju ili započnu suradnju u časopisu Olimp i njegovom sastavnom dijelu, Povijest hrvatskog športa, jer ne zaboravimo da će ono što nije zapisano biti zaboravljeno kao da se nikada nije niti dogodilo“.

Velika hvala Franji Frntiću i Franji Njegaču koji je osiguravao priloge za prva tri-četiri broja „Povijesti hrvatskog športa“. Kada se i on razbolio, taj je posao obavljao Krešimir Kristić da bi od sedmog do 33. broja uređivanje preuzeo Zdenko Jajčević koji je 2010. godine svoje mjesto prepustio današnjoj urednici Ani Popovčić, koja se može pohvaliti da je najdulgovječnija urednica priloga „Povijest hrvatskog športa“.

NEKA BUDE „OLIMP“

Kada se na Odboru iskristalizirao stav da idemo u pokretanje novog časopisa kojem će „Povijest hrvatskog športa“ biti sastavni dio, trebalo je još odlučiti kome će se povjeriti grafičko oblikovanje lista i po kojim će se cijenama tiskati. Kao agencijski novinar nisam imao nikakvog iskustva s tiskanjem časopisa i najlogičnije mi je bilo da se za taj dio posla savjetujem sa sadašnjim glavnim urednikom „Sportskih novosti“ Marijom Zorkom koji je tada radio kao urednik u izdavačkoj tvrtki „Zri šport“.

Đurđa Fočić Šourek, Zdravko Hebel, Kaja Ileš

Antun Vrdoljak, Matija Ljubek, Mario Zorko

„Daj mi nekoliko dana da s dizajnericom razradim koncept časopisa po rubrikama. Ponudit ću ti i nekoliko rješenja naslovnice te dati točan troškovnik koštanja broja za nakladu od dvije, tri i pet tisuća primjereka. Možemo vam riješiti i distribuciju ako idete na kioske, ali o tome ćeš se morati dogovarati s Tajanom“, rekao mi je na prvom sastanku Zorko, koji me impresionirao lakoćom baratanja meni tada potpuno nepoznatim terminima poput najisplativiji format, gramatura kunstdrucka, izračunavanje broja araka, offsetni ili digitalni tisak.

Priznajem, tada nisam znao o čemu je to Mario govorio, ali sam imao veliko povjerenje u čovjeka koji je u tom vremenu uređivao dva sjajna specijalizirana časopisa, „Košarku“ i „Nogomet“.

Da Zorko zna posao uvjerio sam se kada mi je na sljedećem sastanku predočio tri verzije naslovnice na kojima je bila slika Gorana Ivaniševića i koje su se razlikovale po boji i fontu slova kojima je bila ispisana riječ — „Olimp“.

Sjećam se da sam s tri rješenja naslovnice u rukama „preletio“ put od Boćarskog doma do Haulikove 6, gdje sam trebao Antunu Vrdoljaku predočiti novi izgled časopisa, a sa Slavkom Podgorelcem odlučiti o materijalima koji u vezi s tiskanjem časopisa trebaju ići na sjednicu Vijeća HOO-a.

Moje oduševljenje idejom o pokretanju i imenu novog časopisa očito nisu dijelili neki djelatnici stručnih službi HOO-a iz Doma sportova koji su tvrdili da je „Olimp“

Tajana Obradović, Mario Zorko, Franjo Frntić

Neven Bertičević, Antun Vrdoljak, Vedran Rožić, Jurica Malčić, Ivan Jelenčić i Zdravko Fain

zaštićeno ime i da za njegovu upotrebu trebamo tražiti odobrenja od Međunarodnog olimpijskog odbora.

„Ma kakva dozvola, Olimp je metafora, ali što oni znaju što je to metafora. Neka bude Olimp!“, razriješio je u svom stilu sve nedoumice o nazivu novog časopisa prvi predsjednik HOO-a Antun Vrdoljak, a na moju primjebdu da nije ni pogledao materijale koji trebaju ići na sjednicu Vijeća, odgovorio je:

„Pa ako neću vjerovati svojim najbližim suradnicima, kome ću?! Budi bez brige, neće ti Slavko ništa uvrstiti na dnevni red Vijeća ako nije uvjeren da će se to moći realizirati“, ponovno je bio odlučan Vrdoljak koji mi nije ostavio previše manevarskog prostora.

Kada se sada prisjetim tih dana, mogu samo uputiti riječi zahvale Mariju Zorku koji je sa svojom ekipom preuzeo kompletnu brigu o izgledu, uređenju i distribuciji časopisa, a kada je došlo do promjene u čelništvu HOO-a i kada je ujesen 2000. godine Mario s mjesta glavnog urednika magazina „Košarka“ i časopisa „Nogomet“ prešao u „Sportske novosti“, opet sam imao izuzetnu sreću što sam za suradnika od sedmog broja „Olimpa“ dobio još jednog iskusnog novinara i urednika „Sportske revije“ — Zorana Kovačevića.

Zoran je, kao pomoćnik glavnog tajnika HOO-a, morao uložiti sav svoj autoritet i potrošiti puno energije objavljujući tadašnjem čelniku HOO-a zašto je na mjestu urednika „zadržao Vrdoljakova čovjeka“. Moj je jedini uvjet bio da u podjeli posla on preuzme pisanje uvodni-

ka, što je Zoran i radio u brojevima 7, 8, 9 i 10.

Koliko je „Olimp“ na neki način „krhka biljka“ najbolje pokazuje vrijeme nakon iznenadne smrti drugoga glavnog tajnika HOO-a Andrije Mijačkike kada u HOO-u „Olimp“, najblaže rečeno, nije bio na listi prioriteta. Stoga i ne čudi podatak da su, od izlaska broja 10 u svibnju 2002. godine, do broja 11 u veljači 2004., prošle gotovo dvije godine u kojima za „Olimp“ gotovo da nitko nije ni pitao!

Tako bi vjerojatno i ostalo da Radica Jurkin, pripremajući godišnji plan rada svog Ureda za informiranje i izdavaštvo za olimpijsku 2004. godinu, nije poslala upit tadašnjem glavnom tajniku HOO-a Ivici Miočiću Stošiću da joj pošalje „odluku Vijeća HOO-a kojom je ukinut Olimp“.

„Ma kakvo ukidanje, pitajte Antu može li doći sutra kod mene da se dogovorimo o nastavku izlaženja časopisa“, bio je kratak Miočić Stošić, a puno duži nije bio ni naš sastanak u tajništvu HOO-a na kojem sam od uvjeta imao samo dva – da „Olimp“ izlazi četiri puta godišnje i da glavni tajnik u ime nakladnika piše uvodnike, što je Ivica Miočić Stošić i radio za brojeve 11 i 12.

Uvodnik za 13. broj, koji je izašao u prosincu 2004., već je napisao sadašnji glavni tajnik Josip Čop, koji je i najzaslužniji što „Olimp“ već 15 godina izlazi četiri puta godišnje dinamikom ožujak–lipanj–rujan–prosinac, a posebno mu zahvaljujem što je meni i članovima uredništva dao potpunu slobodu u kreiranju rubrika i obradi tema.